

تئوری کوانتا

از: ضیاء موجدی

ادامه از شماره قبل

پرتاب شوند. همانطوریکه هنگام وزش باد هر چه شدت وزش کمتر باشد شاخه‌هایی که از درختان کنده میشوند نیز با سرعت کمتری پرتاب میگردند. اما در حقیقت اگر طول موج تابیده شده را تغییر ندهیم و شدت آن تا آنجا که ممکن است بیافزایم هیچ الکترونی که سرعت آن بیش از سرعت الکترونیهای کنده شده (باشدت نور کمتر ولی با همین طول موج) باشد بدست نیاید. اگر هر الکترون قبل از پرتاب شدن از صفحه بتدریج از منبع نور آنقدر انرژی میگیرد تا انرژی آن بمقدار معینی میرسد فهم این موضوع ممکن بود ولی در اینصورت اگر شدت نور بسیار کم باشد بایستی از موقع تابیدن نور تا خارج شدن الکترون زمان معینی طول بکشد. در حالیکه تجربه خلاف این را نشان میدهد و دیده میشود که تحت این شرایط نیز بین شروع تاباندن نور به صفحه و جدا شدن الکترون حتی فاصله‌ای که مساوی کوچکترین کسر قابل اندازه‌گیری از یک ثانیه باشد وجود ندارد. بطوریکه ملاحظه میشود تئوری موجی نور برای توضیح این پدیده دچار اشکال میشود. بهمینجهت دانشمندان ناچار شدند که برای توضیح اثر فتوالکتریک، تئوری نیوتون مبنی بر ذره‌ای بودن نور را دوباره احیا کنند و بطوریکه اشاره شد این کار بوسیله انیشتین با اتکاء به تئوری کوانتا عملی گردید. او کوانتوم نور یعنی کوچکترین مقدار انرژی نورانی را فوتون نامید. تئوری کوانتا بسهولت اثر فتوالکتریک را

بطوریکه در مقاله پیش دیدیم فرضیه نیوتون مبنی بر ذره‌ای بودن نور جای خود را به تئوری موجی نور داد و نظریه نیوتن تا قرن‌ی که در آن زندگی میکنیم به بوته فراموشی سپرده شد. تا اینکه برخی اطلاعات تجربی بدست آمد که با فرض پیوسته بودن انرژی نورانی توضیح آنها ممکن نبود. مانند تشعشع جسم سیاه و پدیده فتوالکتریک. در قسمت پیش دیدیم که چگونه پلانک توانست به کمک نظریه انتقالی کوانتا که خود پایه گذار آنست توزیع تشعشع جسم سیاه را در قسمتهای مختلف طیف بخوبی توجیه کند. بر اساس این نظریه در سال ۱۹۰۵ انیشتین اثر فوتوالکتریک و قوانین آنرا توضیح داد.

هرگاه بر روی صفحه فلزی اشعه ماوراء بنفش با طول موج بسیار کوتاه بتابد از فلز الکترون کنده خواهد شد و تا موقعیکه نور به صفحه میتابد جریان دائمی الکتریسته از آن بخارج ادامه خواهد یافت. این مطلب قابل توجه است که با کاهش شدت نور تعداد الکترونی که در واحد زمان از صفحه کنده میشود متناسب با آن کم خواهد شد ولی سرعت الکترونیهای خارج شده بهیچوجه تغییر نمیکند. واضح است که نمیتوان این نمود را بکمک نظریه موجی نور توضیح داد زیرا بر طبق این نظریه هر چه شدت نور کمتر باشد الکترونیهای کنده شده انرژی کمتری را دریافت میدارند و در نتیجه بایستی با سرعت کمتری بخارج

توضیح میدهد. زیرا بر طبق آن هنگامیکه کوانتومهای نور یا رگبار فوتونها بر ورقه نازک فلزی میتابد، در اثر برخورد هر فوتون با یک اتم يك الكترو ن از آن خارج میگردد و این حادثه برای تمام شعاعهای يك نور يک رنگ به يك طریق روی میدهد، زیرا همه فوتونهای يك نور يک رنگ (مثلا نور بنفش) دارای انرژی یکسان هستند و در اثر برخورد آنها با صفحه فلزی الكترونهاي که خارج میشوند دارای انرژی یکسان و در نتیجه سرعت یکسانند. با افزایش شدت نوری یعنی افزایش تعداد فوتونهای تابانده شده به فلز تعداد الكترونهاي كنده شده نیز بیشتر میشود ولی انرژی هر الكترو ن و در نتیجه سرعت آن تغییر نمی یابد.

نور يک رنگ که بر طبق تئوری موجی دارای طول موج مشخص است از فوتونهای ساخته میشود که همگی دارای انرژی معینی هستند انرژی هر فوتون نسبت عکس با طول موج آن دارد و بعبارت دیگر با فرکانس (γ) یعنی تعداد ارتعاشات آن در يك ثانيه

نسبت مستقیم دارد. بنا بر این انرژی کوانتای نور نسبت به رنگهای مختلف فرق میکند. مثلا انرژی فوتون متعلق بنور قرمز بایستی نصف انرژی فوتون متعلق بنور بنفش باشد زیرا طول موج نور قرمز دو برابر طول موج نور بنفش است. نسبت انرژی کوانتای نور به فرکانس آن در مورد هر نوری یکسان و مساوی ثابت پلانک (h) می باشد بنا بر این يك فوتون بوسیله مقدار انرژی خود مشخص میگردد: $\epsilon = h\gamma$

با استفاده از تئوری نسبیت میتوان جرمی برابر $m = \frac{\epsilon}{c^2} = \frac{h\gamma}{c^2}$ به فوتون نسبت داد و با قبول این که مفهوم مقدار حرکت بکار بردنی است چنین خواهیم داشت:

$$P = mC = \frac{h\gamma}{c}$$

در جدول زیر مقادیر ϵ و m و P فوتونهای انواع مختلف تشعشع الكترو مغناطیسی آورده شده است.

نوع تشعشع	λ	ϵ	m (گرم)	P گرم سانتیمتر ثانيه
امواج رادیویی	۲۰۰۰ متر	1×10^{-21} (ارگ) = 0.62×10^{-9} الكترو ن ولت	1.1×10^{-42}	3.3×10^{-32}
نور مرئی	$6000 \text{ \AA}$	3.3×10^{-12} (ارگ) = 2 الكترو ن ولت	3.6×10^{-33}	1.1×10^{-22}
اشعه X	$1 \text{ \AA}$	1.9×10^{-9} (ارگ) = 12400 الكترو ن ولت	2.2×10^{-29}	6.6×10^{-19}

خواص ذره ای نور موقعی آشکار میشود که انرژی تشعشع تغییر یابد (مانند اثر فوتو الكتريك) ولی در اعمالی که همراه با تغییر مقدار انرژی نباشد (مانند دیفراکسیون) این موضوع ملاحظه نمیشود. **معادله انیشتین برای اثر فوتو الكتريك -** انیشتین برای اثر فوتو الكتريك معادله زیر را بدست آورد:

$$h\gamma = \frac{1}{2}mv^2 + P$$

طبق این معادله انرژی فوتون برخورد کننده به اتم مساوی است با حاصل جمع انرژی حرکتی

الكترن خارج شده از اتم ($\frac{1}{2}mv^2$) و P یعنی آن مقدار انرژی که لازمست صرف گردد تا الكترو ن را از ماده جدا سازد. بعبارت دیگر در برخورد فوتون بماده يك قسمت از انرژی فوتون برای غلبه به قوای صرف میشود که الكترو ن را در ماده نگاه میدارند و مقدار آن بستگی به جنس ماده مورد تابش دارد. از این معادله آشکار میشود که در پدیده فوتو الكتريك بایستی $h\gamma$ بزرگتر از P باشد. در غیر این صورت الكترو ن از اتم كنده نخواهد شد. بعبارت دیگر فرکانس نور تابیده

شده به ماده بایستی از يك حداقل كه فرکانس حد یا فرکانس آستانه (threshold) نامیده میشود بیشتر باشد. فرکانس آستانه برای اجسام مختلف بطور تجربی بدست میاید و چنانچه آنرا با γ_0 نشان دهیم خواهیم داشت :

$$h\gamma = \frac{1}{2}mv^2 + h\gamma_0$$

$$\frac{1}{2}mv^2 = h(\gamma - \gamma_0)$$

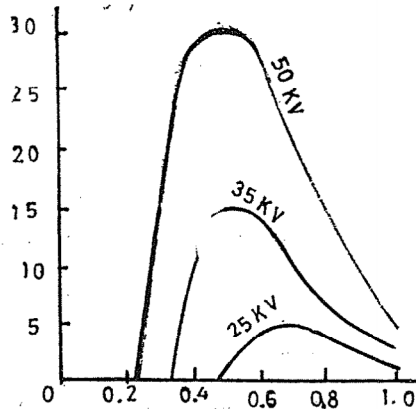
این فرم معادله اینشتین بوسیله میلیکان (۱۹۱۶) مورد آزمون قرار گرفت. او با تعیین پتانسیل لازم برای متوقف کردن صدور الکترون، انرژی حرکتی فوتوالکترونها را برای فرکانسهای مختلف نور حساب کرد چنانچه این پتانسیل را با U نشان دهیم داریم :

$$Ue = \frac{1}{2}mv^2 = h(\gamma - \gamma_0)$$

اگر مقادیر U را بعنوان تابعی از مقادیر γ در نظر بگیریم نمایش هندسی آن خط مستقیمی خواهد شد که ضرب زاویه آن $\frac{h}{e}$ میباشد. باین ترتیب میلیکان توانست از آزمایش با فلز سدیم برای h مقدار 6.625×10^{-27} را بدست آورد که با مقدار بدست آمده توسط پلانک از روی تشعشع جسم سیاه بخوبی تطبیق میکند.

در پدیده فوتوالکتريك انرژی فوتون تبدیل به انرژی الکترون میشود ولی در تولید اشعه X عمل عکس انجام میگردد. وقتی فلزی را با اشعه کاتدی یعنی با الکترونهاي که انرژی زیاد دارند بمباران کنیم اشعه X تولید میشود. چنانچه الکترونها حداقل انرژی لازم را نداشته باشند اشعه X تولید نمیشود. اگر الکترون از دستگاهی یا اختلاف پتانسیل V عبور کند انرژی الکترون مساوی Ve خواهد بود. با بالا بردن V میتوان انرژی الکترون را به مقدار لازم برای تولید اشعه X رسانید. طبق تئوری کوانتا Ve مساوی است با $h\gamma$ که فرکانس اشعه X صادره میباشد ولی چون ضمن اصابت الکترون با تمام الکترونها انرژی

ماکزیم Ve را از دست نمیدهند، بنا بر این اشعه تولید شده نیز دارای فرکانس یکسان نخواهد بود. در شکل زیر شدت اشعه X منتشره از آلومینیوم بعنوان تابعی از طول موج این اشعه نمایش داده شده است :

بطوریکه ملاحظه میشود با بالا بردن اختلاف پتانسیل طول موج اشعه X که انرژی ماکزیم را دارد کوتاه تر میشود. از شکل فوق هم چنین نتیجه میشود که تصادم هائی که ضمن آن الکترونها تمام انرژی خود را از دست میدهند نسبتاً نادرند و این الکترونها اشعه X با کوتاهترین طول موج را برای هر اختلاف پتانسیل تولید میکنند. بنا بر این ماکزیم انرژی که يك الکترون میتواند از دست بدهد مساوی است با Ve . چنانچه این انرژی را مساوی با انرژی فوتون با کمترین طول موج بگیریم (یا با فرکانس ماکزیم) خواهیم داشت :

$$Ve = h\gamma_{\max} = \frac{hc}{\lambda_{\min}}$$

در معادله فوق C سرعت نور است و از آن رابطه

زیر نتیجه میشود که بقانون Duane - Hunt معروف است :

$$\lambda_{\min} = \frac{hc}{Ve}$$

این دانشمندان در سال ۱۹۱۵ با استفاده از این رابطه برای h عددی بدست آوردند که با مقادیر بدست آمده بروشهای دیگر تطبیق میکرد و این بنوبه خود تئوری کوانتا و درستی نظریه پلانک را تأیید نمود.

اثر کمپتون (Compton Effect)

مدرك مهم ديگرى در تأييد تئورى كوانتا بوسيله كمپتون در سال ۱۹۲۳ بدست آمد.

اگر اشعه X با طول موج يكسان بر اجسامى با جرم اتمى كوچك (مانند كربن) بتابد اشعه پخش شده از آن علاوه بر طول موج اشعه تايده شده بر جسم داراى طول موجهاى بلند ترى نيز ميباشد. طبق نظريه كمپتون در برخورد فوتون با الكترون تمام برخورد ها منجر به صدور الكترون نيمگردد. در برخى از آنها قسمتى از انرژى فوتون بوسيله الكترون گرفته ميشود و اين امر همراه با كم شدن انرژى فوتون و در نتيجه کاهش فرکانس يا افزايش طول موج آن است. مطابق تحقيقات و تجربيات كمپتون اين تصادم بر طبق قوانين ضربه الاستيك واصل بقاى انرژى و بقاى حركت انجام ميگيرد. كمپتون با فرض اينكه اشعه X از ذراتى (فوتونها) با انرژى $h\nu$ و مقدار حركت $\frac{h\nu}{c}$ تشكيل شده است براى تغيير طول موج اشعه X

پخش شده از جسم رابطه زير را بدست آورد.

$$\Delta\lambda = \frac{h}{mC}(1 - \cos\theta) = 2.4\% (1 - \cos\theta)$$

در اين رابطه m جرم الكترون و C سرعت نور و θ زاويه اشعه پخش شده نسبت به امتداد اشعه تابش ميباشد. بر طبق اين معادله تغيير طول موج اشعه X مستقل از طول موج اشعه تابشى ميباشد. اين موضوع بوسيله آزمائش تأييد شده است زيرا نتايج آزمائش با $\Delta\lambda$ محاسبه شده از رابطه فوق بخوبى تطبيق ميكند.

منابع

1. Glastone, Textbook of Physical Chemistry.
2. Eggert, Lehrbuch der Physikalischen Chemie.
3. A. Kitaigorodsky, Introduction to Physics.
4. Smith and Cooper, Elements of Physics.
5. V. Kondratyev, the Structure of Atoms and Molecules.